

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/272/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113211815
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113211815.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469, zastúpený: JUDr. Oliver Baláž, advokát so sídlom Zámocká 10, Bratislava, proti odporcovi: M. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. A. XXXX/X, F., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníčkou: Monika Mituníková, súdna tajomníčka Okresného súdu Považská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.170,96 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 13C/304/2013 - 47 zo dňa 12. novembra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol o prípustnosti vedľajšieho účastníctva Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na strane odporcu. Po právnej stránke rozhodnutie odôvodnil poukázaním na ust. § 93 ods. 1 až 3 O.s.p. a ust. § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, keď skonštatoval, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania popri navrhovateľovi alebo odporcovi buď ak má právny záujem na výsledku konania (s výnimkou konania o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je), alebo ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv napríklad podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V súvislosti s prvým z uvedených prípadov zdôraznil v nadväznosti na podanie riadneho návrhu na rozhodnutie o prípustnosti vedľajšieho účastníctva potrebu posúdenia, či vedľajší účastník má právny záujem na výsledku konania. Iba v prípade, že ho má, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo, je možné pripustiť jeho vstup do konania. Pri druhom z uvedených prípadov ustálil, že nie je potrebné posúdiť, či vedľajší účastník má právny záujem na výsledku konania, nakoľko pre jeho účasť ako vedľajšieho účastníka v konaní je rozhodujúca skutočnosť, že ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V danom prípade mal za to, že sa jedná o druhý prípad, pretože Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom žiadne iné predpoklady prípustnosti takéhoto vedľajšieho účastníka zákon neustanovuje. V konaní napokon nemal za preukázané, že účasť vedľajšieho účastníka na strane odporcu je v rozpore s vôľou odporcu. Vychádzajú z uvedeného súd prvého stupňa rozhodol tak, že vedľajšie účastníctvo Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je prípustné a k dôvodom uvádzaným navrhovateľom v podaní, ktorým namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania, uviedol, že sa s týmito nestotožňuje.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do ďalšieho konania nepripustiť ako vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu. Podanie riadneho opravného prostriedku odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci a v súvislosti s nevyhnutnosťou vyjadrenia súhlasu účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, opätovne poukázal na Návrh na vyslovenie nesúladu ust. § 93 ods. 2 O.s.p. s článkom č. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR (Rvp 8830/2013), ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. februára 2013. Vyjadril presvedčenie, že iba ak Združenie disponuje výslovným a nespochybniteľným súhlasom daným mu odporcom, môže podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. vstúpiť do konania. Inak bude podľa jeho názoru porušené odporcovovo ústavné právo na ochranu pred zasahovaním do súkromného a rodinného života a najmä jeho právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o jeho osobe tak, ako mu tieto vyplývajú najmä z čl. 19 Ústavy SR. V danej súvislosti zdôraznil, že návrh na začatie konania a prílohy, o zaslanie ktorých Združenie požiadalo, obsahujú informácie chránené zákonom o ochrane osobných údajov a bez súhlasu dotknutej osoby nie je tieto možné poskytovať tretím osobám. Pokiaľ by súd bez súhlasu odporcu tieto údaje sprístupnil tretej osobe, porušil by tým ústavné právo odporcu zaručené čl. 19 Ústavy SR. V závere skonštatoval, že mu nie je známe, že by Združenie predložilo súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vystupuje, a preto jeho ďalšie zotrvanie v spore nepovažoval za možné. Združenie v rámci predmetu svojej činnosti podľa jeho názoru splnilo svoj účel, a to tým, že svojou aktivitou v tomto konaní poukázalo na možnosť existencie neprijateľných zmluvných podmienok, pričom súd sa touto otázkou musí zaoberať ex offo a zabezpečiť ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a napadnuté uznesenie je potrebné potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Preskúmaním zistil odvolací súd, že súd prvého stupňa rozhodol podľa § 93 ods. 2, 3 druhá veta O.s.p. správne.

Vstup právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu ako vedľajšieho účastníka, výslovne umožňuje ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p.. Zákon s účinnosťou od 15. októbra 2008 totiž zaviedol skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní, pričom u týchto účastníkov, na rozdiel od vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 1 O.s.p., sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Pôjde najmä o prípady sporov týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu.

V preskúmvanej veci mal súd prvého stupňa opodstatnene za preukázanú podmienku, kedy sa právnická osoba môže stať vedľajším účastníkom, a to existenciu predmetu činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného zákona, ktorá má súvis s predmetom ochrany, ktorý sa uplatnil v sporovom konaní bez toho, aby musela preukazovať právny záujem na výsledku sporu. V tejto súvislosti vyplynulo

jednoznačne zo stanov Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, že cieľom združenia je aktívna ochrana práv spotrebiteľov a ich záujmov.

Pokiaľ ide navrhovateľom vyjadrenú obavu z porušenia práv odporcu garantovaných čl. 19 Ústavy SR, odvolací súd túto nepovažoval za dôvodnú, a to predovšetkým v súvislosti s uznesením Ústavného súdu SR z 29. januára 2014, sp. zn. PL. ÚS 1/2014-9. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia totiž vyplýva, že skutočnosť, že sa právnické osoby, ktorých predmetom je ochrana práv podľa osobitného predpisu v súvislosti so svojím vstupom do konania z doručených rovnopisov návrhov na začatie konania oboznámia s podstatnými okolnosťami prípadov, vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je stanovený ust. § 79 ods. 1 O.s.p., nepredstavuje neospravedliteľný zásah do základného práva na súkromie podľa čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy, ale práve naopak, sleduje legitímny cieľ.

Odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa nepochybil, keď pre vstup vedľajšieho účastníka nezískal výslovný súhlas odporcu. Súhlas podporovaného účastníka s vystupovaním vedľajšieho účastníka na jeho strane je samozrejme nevyhnutný, avšak Občiansky súdny poriadok ho nevyžaduje vo forme výslovného súhlasu, ale vychádza z prezumpcie jeho danosti až pokiaľ nedôjde k výslovnému nesúhlasu. Táto konštrukcia je zrejmá z ust. § 93 ods. 3 O.s.p., ktoré tento výslovný nesúhlas vyžaduje ako podmienku rozhodovania súdu o prípustnosti vedľajšieho účastníctva. Z iného princípu nevychádza ani navrhovateľom citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 188/2012. Taktiež z ustálenej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov vyplýva, že vstup právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného zákona, do konania na stranu spotrebiteľa nie je podmienený súhlasom spotrebiteľa. Zákon vstup Združenia do konania na stranu odporcu neviaže na žiadne ďalšie podmienky než tie, ktorých splnenie ustanovuje § 93 ods. 2 O.s.p..

Súd prvého stupňa tak správne posúdil predpoklady pre vstup Združenia ako právnickej osoby, založenej na ochranu spotrebiteľov, do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka konania na stranu odporcu. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.